

Femte roten, tomt 50

Kvarteret Residenset

Första roten 1637–57v

Första roten 1657h–70

Hörnet mellan Fisketorget och Hamnen
Södra Lilla Torget 1, Södra Hamngatan
7

Herr Nils Börgesson

1641:7, 1642–45:5, 1647:6,

1648–51: 56..55..1652–54: 5, 1655: Sal Herr Nils Börgesson 4 mtl

Norr om *Wolmar Fiendts* 2 tomter i hörnet mellan Lilla Fisketorget och Södra Hamnen ligger ett stort tomtområde – 5.50 – som tidigt tillhörde presidenten *Nils Börgesson*. Denne hade kort efter stadens grundläggning av burggreven *Jacob van Dijk* erhållit tomtbrev på en tomt nära Gamle Port och där börjat uppföra ett hus men 1624 års befästningsplan rubbade den gällande stadsplanen, och det visade sig att fortifikationsarbetet krävde en rivning av Nils Börgessons hus. Det var sedan icke någon lätt sak för honom att utverka skadestånd. När mantalslängderna börjar 1637 och till och med 1640 var Nils Börgesson bosatt i fjortonde roten (Kungsgatan öster om Östra hamnen: ej samma hus som han 1650 sålde till *Peder Haraldsson*). Här i första roten bodde han 1641 till sin död 16.3.1655. Ett stenhus här vid Södra Hamnen ägde han dock med stor sannolikhet redan 1634 och möjligen tidigare.

Nils Börgesson föddes i Nylöse den 4.6.1580 som son handelsmannen *Börge Gunnarsson* och hans hustru *Karin Nilsson*. Faderns handelsmetoder ledde honom ofta i delo med rättvisan. Nils Börgesson lärde räknekonsten i Lübeck och kom sedan som femtonåring som skrivare till en Karl IX:s befallningsman *Ambjörn Eriksson* och var sedan häradsskrivare i sexton år. Under Kalmarkriget var han proviantmästare vid hären. 1613 blev han fogde i Kullings m fl härader och tjänstgjorde också som tullnär i Brätte. Gustav II Adolf gav honom den 19.3.1619 fullmakt att vara fogde på Älvsborg ”med Löse stad” och över Sävedals och Askims härader jämte Hisingen, en befattning, som han lämnade 1623 för att bli kronoarendator av olika härader och handelsman i Göteborg. I april 1624 tjänstgjorde han för första gången som president, vilken befattning han erhöll permanent från 1.1.1625, då han tjänstgjorde i en trojka vars övriga medlemmar var holländaren *Jacob Huefnagel* och tysken *Michel Wernle*. De båda sistnämnda erhöll aldrig någon verklig makt vilket däremot Nils Börgesson, tyske presidenten *Jacob Hoyer* och syndicus *Daniel Lange*, som en tid samarbetade i ett mer inofficiellt triumvirat, kom att få. De berövade burggreven *Jacob van Dijk* allt inflytande av betydelse och dennes karakteristik av Nils Börgesson var, att denne icke ville härska som ”en president över borgare utan som en fogde öfver bönder”. Från skilda håll framställdes klagomål mot Nils Börgesson för egennyttia, främst i magistratens kollektiva anmälan den 23.3.1635 vid riksdrotsens och riksmarskens besök i staden. Bland anklagelsepunkterna ingick, att Nils Börgesson skulle ha upptagit och förmedlat ett ödehemman i Sävedals härad i stället för att utarrendera det för stadens räkning, åt sig upplåtit gårdar i Örgryte socken och en annan i Ugglum, tillägnat sig ett ålfiske, fyra ängar, en sågkvarn vid Mölndals ström, hela häradshövdingären m m. Den sak, som kom att betyda mest för Nils Börgessons fall var dock

att han icke med tillräcklig kraft ingripit för att hindra att en holländsk skeppare (för vars trovärdighet rådmannen *Elias Gantz* gått i borgen) på senhösten 1631 eschapperat och oantastad lyckats komma förbi Älvsborg med sitt konfiskerade skepp och hela sin last. Riksrådet fann angående Göteborg, att ”näppelig något bättre tillstånd där bliva skall förrän Nils Börgesson avsättes och en annan kapabel svensk förordnas i hans plats”, varefter Nils Börgesson fick en vink om att begära sitt avsked, vilket beviljades honom den 24.4.1636. – Sedan brukade han ”allehanda köphandel” enligt längden 1639.

I sitt hus vid Södra Hamnen hade *Nils Börgesson* enligt *mantalslängderna 1637–38* den stora vinkällare (2 mtl, 1637 och 1638), avsedd för försäljning genom utminutering och utskänkning, som han 1634 grundade tillsammans med holländaren *Dirk Jerma* och i vilken *Adolf Tack* var anställd.

Enligt kontrakt med Jerma skulle presidentens hus vid Södra Hamnen inredas med ”bord, bänkar och en säng, så att de som lust hade fördr ka något vin, och eljest vintappare kunde däruti hafva sine nödortftige våningar”. Kompanjonskapet med Dirk Jerma, som snart återflyttade till Amsterdam ledde för Nils Börgesson till en ny svår konflikt med burggreven och magistraten, som antagligen med orätt misstänkte honom för tullbedrägeri. Adolf Tack började omkring 1639 egen rörelse som vintappare och gästgivare. (Se mag prot 23 o 24.1.1639 Almquist I:713 och 124).

Den 3.9.1646 berättar magistratens dombok följande episod: *Petter Larsson Öman* hade för några dagar sedan natten mellan tolv och ett utan någon given orsak och av motvillighet och berätt mod överfallit Nils Börgessons hus och med draget svärd ”utanför på gatan” sönderslagit 6 fönster. Den anklagade hade gått dit för att hämta vin utan ond avsikt. När han kom dit stod dörren öppen. ”Och medan han var mycket drucken är han ingången. Och kan väl vara att han uppå fönstren stött haver och är sådant icke opå gatan skett, ty fönstren äre icke inslagne såsom glasen skole utvisa.” *Arendt glasmästare* vittnade, att han av Nils Börgessons tjänare blivit tillkallad att bättra fönstren, innan husbonden stod upp, ty tjänarna hade gjort sig där lustiga. 3 stycken fönster hade han uttagit och förfärdigat.

Joen Svensson kronans soldat, som stod på vakten vid Kronhuset, berättade, att han hörde, ”att några gånger uti fönstren vart slaget och såg efter vem som sådant gjorde, haver dock ingen på gatan eller utantill för fönstren sedt.”

Från början kan Nils Börgessons tomtområdet mycket väl ha omfattat även den tomt som 1790 kallades 5.51 ty när uppgifterna om denna tomt börja omkring 1670 tillhörde den en måg till Nils Börgesson befallningsmannen *Sven Påfwelssons* arvingar. Tomt 5.50 däremot tillhörde efter Nils Börgessons död sonen överste Börge Nilsson Drakenberg och 1680 dennes arvingar. Av olika skäl förefaller det som om det stenhus, som stod på tomten, var stort och rymligt. Sålunda beslöt magistraten 1666 att hyra huset till nederlagshus, sedan det visat sig att pres *Mackliers* hus var olämpligt för ändamålet. Magistraten skrev den 10.5.1678 ett brev till riksamiralen ”ang 4 – eller 500 tunnor Rågs förbakning till troppernas behov jämte ett bekvämt huus mot billig hyra, där spannmålen kunde förvaras”. Magistraten anförde att ingen annan lägenhet till förvaring fanns än hos rådmän *Anders Svensson* trenne bodar och en stor vind hos överste Drakenberg här i staden stående stenhus”.

Överste Börge Nilsson Drakenberg synes själv aldrig ha varit bosatt i huset utan uthyr det till andra. Sålunda fordrade han den 3.2.1662 genom Olaus Clausson Felterus rådmän Johan Ellers på tre års hushyra för det stenhus, som översten genom Johan Ellers cautionsskrift, daterad den 15.4.1661, hade förhyrt till den sedermera förrymde doktor Lohrium. Johan Ellers hade enligt

Drakenberg sänt sin dräng, Petter till Bohus, där kontraktet blev slutet. Ellers klagade på att kontraktet ej var fattat och ställt på Charta Sigillata. Stenhuset hade översten återfått från den bortrymde doktorn vid Mikaeli tid förlidet år, varefter det borthyrts till kapten Anders Persson. Johan Ellers dömdes att betala ett halvt års hyra.

Vid okänd tidpunkt har äganderätten till Börge Nilsson Drakenbergs gård någon gång efter 1680 övergått till handlanden Paul Jürgensson, som sedan i sin tur sålde den till

handelsmannen Jacob Utfall.

Denne lagbjöd den 13.6.1687 första gången ett ”huus och gård belägen i hörnet vid Lilla Torget uth till Stora Hamnen emellan Herr Lagmannen *Alexander Kocks* gård å södre och *Rolof Lambertssons* ödetomt å väster sida”, som han köpt av Paul Jürgensson för 2 000 d smt. Följande år köpte Jacob Utfall även granngården 5.51 (?).

1694 köpte han 5.42 i kv Alströmer (se denna gård).

I registraturen i maj 1704 (Ba:18) redogöres för stadens lovl borgerskaps hyreskontrakt med rådmann Utfall för generalmajor Fersens bostad (”beboende”): ”Rådman Jacob von Utfall upplät först på ett års rid hela undervåningen av sitt vid Lilla Torget belägna stenhus bestående åt torget” av en liten sahl och 2ne Camrer å vänstre samt en Stoor Sahl, ett kiök och ett litet Contoir i Förstugun å högre sidan, och ut åt Stora Hamnen en sahl och en liten Cammer, med tvenne kiällare under huset, hwilkadera Högwählborne H-r General-Majoren sielf behagar uthwällia med 1/2 parten af windarne, trähuset i gården bestående af kiök och Bryggehus med tvenne lugementer deröfwer, stallet och Wagnsskiuhlet samt den största delen af kryddehagen för 180 d smt om året bestående Jag Utfall sielf nödig reparation som derpå kunde behövas, med det Wilkor dher hoos, att husen och Wåningarne emot min Willia och Samtycke ey må förändras utan wäll och förswarligen nyttias och bebos.”

Välborne Herr Generalmajor och Commendanten begärde (den 20.6.1704) genom kapten Lilliecrona att på egen bekostnad få anlägga en nedgång och brygga vid de i Herr Utfalls hus för honom inredde logementen, om magistraten inte fann något hinder därför. Den 13.10.1704 (RR sid 423) ingav rådman Utfall räkning på ett halvt års hushyra för Herr Generalmajorens och Commendantens logemente.

Men redan samma år den 13.8.1704 köpte

inspektör Petter (Tillroth) Göthenstierna

av Utfall stenhuset vid Lilla Torget med den obebyggda tomten och bakgården för 4 000 d smt och en ansenlig diskretion i penningar och silver. varför magistraten den 26 september hade anledning att tillskriva Generalmajor von Fersen och meddela, att rådman Utfall hade sålt det hus, som von Fersen bebodde. Packhusinspektör Petter Tillroth skulle i medio av oktober leverera 4 000 d smt för herr Utfalls räkning till banken. Magistraten hade sammankallat några borgare, som skulle försöka lösa von Fersens bostadsfråga.

Petter Göthenstierna erhöll uppbud 1704 och fasta 11.4.1711. Arealen säges i köpebrevet vara i längd hamnen 62', åt söder vid Kocks hus 126', bredd i väster 156' samt en akterplats till ekeskogen var 70' bred, 84' lång. Göthenstienas sterbhusdelägare sålde den sydligaste delen av tomtområdet ”en obebyggd tomt mellan sal Lagman Cocks arvingar i söder och överinspektören Göthenstienas sterbhus gård i norr” för 750 d smt till rådmannen, sedermera

kommersepresidenten Wilhelm von Utfall,

uppbud 16.3.1713 (huseköpspenning 25 d smt). Kommerce- och politieborgmästaren Joakim Neresius köpte av Wilhelm von Utfall 27.8.1725 för 1 500 d smt i plåtar ödetomten ”till Lilla Torget mellan amiralitetskapten Jacob von Utfalls och dess medintressenters hus å ena och engelske kommissarie Henry Maisters å andra sidan.”

(Uppbud 30.8.1725, fasta 26.8.1728). Tomten höll 82'x48'. 1744 hade *Ostindiska Kompaniet magasin* här vid Lilla Torget. Nicolaus Sahlgren 11.3. 176?

Engelske kommissarien Henry Maister

köpte den 3.12.1719 för 8 000 d smt *hörntomten med stenhus* mellan kommandör Johan v Utfall i väster och pres Wilhelm v Utfalls obebyggda tomt i väster och en del bakom pres v Utfalls plats samt en plats till Otterhällan belägen. Uppbud 25.1.1720, fasta 25.5.1720.

Södra delen av 5.50

1696 Herr Utfalls gård

1710 Inspector Tillroth

16.3.1713 ”Första resan låter rådsförvanten Wilhelm Utfall lagbjuda en obebyggd tomt belägen till Lilla Torget emellan välborne sal lagman Kocks arvingars hus å södra sidan och Herr Överinspektör Petter Tillroths stenhus å norra, vilken han sig av Herr överinsp Tillroth för 750 d smt tillhandlat haver.”

1715–1720 Herr President (Wilhelm) von Utfalls tomt.

30.8.1725: ”Första resan låter Politie och Commerce Borgmästaren Joakim Neresius uppbjuda en tomt till Lilla Torget belägen emellan Amiralitetskapten herr Jacob von Utfalls gård å ena och engelske Commissarien Herr Henry Maisters å andra sidan, vilken tomt välbemälte herr borgmästaren Neresius sig av Commercierepresidenten välborne Herr Wilhelm von Uthfall för en summa av 1 500 p tillhandlat haver” 27.8.1725.

Måste ha gått om intet.

1737 President von Utfalls tomt

1745 Ostindiska Kompaniets Magasinshus

1755 Svenska Ostindiska Companiets Magasin

1765 Svenska Ostindiska Compagniet (*Nicolaus Sahlgren*)

11.3.1765 Direktören vid Ostindiska Kompaniet herr *Nicolaus Sahlgren* lät första gången uppbjuda en vid *Lilla Torget* mellan herr Direktörens eget hus å norra och handelsman herr *Johan Schutz* hus å södra sidan *belägen tomt*, vilken tomt, dock därinunder ej begrepen *den därå uppförda Magasinsbyggnad*, herr Direktören Sahlgren köpt för 16 000 d smt av kaptenen herr *Jacob von Utfall* den 7.3.1765. 30-penning erlagd med 53 daler 10 $\frac{2}{3}$ öre smt. (Tydliggen Wilhelm v Utfalls gamla)

1775–85 Cancellirådet Herr Baron *Claes Alströmer* 1786–90 hans kreditorers hus.

Auktion 5.49 1766 d 13.3. Svenska Ostindiska Kompaniets korsvirkeshus uppfört på *Dir Nicolaus Sahlgrens tomt vid Lilla Torget* mellan herr dir:s hus å ena och handl Johan Schutzs hus å andra inropades av Dir Sahlgren för 1 210:-

Norra delen av 5.50

1696 Herr Utfalls gård

Sept. 1704 Första resan lät inspektör Herr Petter Tillroth lagbjuda Herr Rådman Jacob Utfalls vid Lilla Torget belägna stenhus med den obebyggda tomten och bakgården köpt för 4 000 d smt courant

1710 Inspektör Tillroth

1715: Överinspektör Petter Tillroth (sedermera Göthenstierna). Capitain Jacob Tillroth ibm

Engelske kommissarie Henry Maister köpte den 3.12.1719 för 8 000 d smt hörntomten med stenhus mellan kommandör Johan von Utfall i väster och pres. Wilhelm v. Utfalls obebyggda tomt i söder och en del bakom pres. v. Utfalls plats samt en plats till Otterhällan belägen, vilka hus han köpt av Herr Assessor Petter Göthenstierna

Uppbud 25.1.1720, fasta 25.5.1720.

3.5.1720 Kommissarie Maister förbjöds av landshövdingen att uppföra en träbyggnad vid Kruthuset

1720: Sekr. von Meyden begärde på kommissarie Maisters vägnar, att han ej skulle vara hindrad att fullfölja sin pågynta byggnad, emedan han ej utan den skulle kunna betjäna sig av den köpta gården och tomten. Han var ej heller sinnad att sätta någon byggnad på den sidan av Kruthuset, som skulle kunna skada det. Han ifrågasatte också om sådana kruthus borde få förekomma inne i staden och erbjöd sig att lämna ett anseeligt belopp till kruthusets förflyttande till ett annat och säkrare ställe. Magistraten lovade att meddela detta till Herr baron och landshövdingen.

11.5.1720: Det föreslogs av landshövdingen, att Borgerskapet skulle sammanskjuta till Kruthusets flyttande.

Tomtöreslängden 1730 anger att Herr Commissarie Maister hade bokhållaren Vincent Beckman med 50 d smt i lön Hushållerska Brita Roderström, drängar Sven Assarsson, Olof Witting, pigor Ingeborg Simonsdotter, Catarina Andersdotter.

Herr Commissarie Maister var ägare av 5.50 1737.

Angående inventeringen efter avlidne kommissarien Maisters kvarlåtenskap

24.4.1739 Göteborgs Magistrats registratur Ba:44–45 ”att tredje delen af denne qvarlåtenskap bör staden tillfalla, förmodandes Hr Envoyen oss så mycket mindre till alt sådant hafwa varit befogade, som den afledne aldrig skall varit Svensk Borgare utan det således wara stridande emot så wähl 1720 åhrs begge Cronorne emellan slutne Tractat, som ock Sweriges lag och enkannerligen arfda Balkens 15 Cap:23, hwarföre och som med dylike arf hwarken i England således skall förfaras, eller här förr detta blifwit förfarit, Hr Envoyen gör sig försäkrade om en nådig och farorable resolution i detta mål eller ock att Hans Kongl. Maijt täcktes ställa ordres till oss, att med dessa procedurer innehålla, till dess han kan erhålla ytterligare Instructioner från dess hån om denne ganska nyja saken, hwilkens afslutande eij mindre för Swenske undersåtare är angelägit och som Edra Excellencer samt Höglåfl. Kongl Cantzlie och Commerce Collegierne till hwilkas utlåtande Hans Kongl Maiijt detta ährendet i nåder behagat remittera höggunstigast låtit infordra hwad wij å stadens wägnar derwid kuynna hafwa att andraga eller påminna, Så näst aldra ödmjukaste tacksägelses afläggande för den Höga Nåd och rättwijsa oss dymedelst wederfaren är, hafwe wij fölliande uti diupaste wörndnad berätta skolat —

1) Hwad det öfwer oss förde beswäret angår, att hafwa påstått afledne Engelske HandelsCommissarien Henrik Meisters qwarlämnade Egendoms förseglan, inventeran och Sequestrerande, samt förbudet des Broder Son /Williams/ resa härifrån. så hänger dermed icke så tillsammans, utan som Hr William Maisters war en fremmande. så hafwa wij allenast påstått, som hosgående utdrag af Protocollet innehåller, erindrat honom om Inventarii uprättande efter dess här afledne Farbroder, innom den tid, som lagen uti ärfd;:Balken 9: Capit.15 (13?) föriskrifwer, och det af den grund, att lagen ingen åtskillnad eller undantagelse derutinnan gör antingen sterbhusen existera efter en Inländsk eller främmande Person, oss jemwäl berättades, det han ejj allenast hadde arfwingar utomlands utan ock före sin död testamenterat af des ägendom ansenligt till kyrkian och fattige, samt annat privat folk; utom det att man har exempel uti en härstädes åhr 1724 afleden Engelsk Handelsman wid namn Garnier, efter hwilken utan någon swårighet Inventarium uprättat blef öfwer des ägendom, som framledne Commissarien Maisters siälf den tiden opgaf, och befinnes hafa bestigit sig emot 4.000 d smt sedan gjäld och skuld betalt war: Men med Egendomens qvarsättiande och den dödas uprättade Testamentes infordrande: hafwe wii oss icke vidare befatat, än communicerat Hr Maisters stadzfiscalen Sven Wenngren hos oss derom så wäl som Inventarii uprättande inkomne Memorial, till förklaring, hwarmed han dock ännu är uti och ifrån orten afrest; Lydandes samma Memorial och den derå gifne communications resolutionen, som närlagde afskrift deraf utwijsar; äfwen som wij ock icke wetta af någon annan försegling af qwarlåtenskapen än de 2ne af wåre medel straxt efter Commissarien Maisters dödzfall, uppå dess hafde Bokhållares eller Betiänts Wincent Beckmans anmodan och till wederbörandes så mycket större säkerhet giort och allenast angick dess Skrifpulpet och 2ne Camrar i huset; hwilken försegling dock så snart Broder Sonen hijt ankom, öpnad blef och honom en frij tillgång till hela den härwärande qwarlåtenskapen lämnad, warandes denne wår berättelse eller Historia facti så sanfärdig, att icke heller Hr William Maisters siälf lærer kunna gå derifrån.

2) Beträffande Stadens andel af denne qwarlåtenskap, så har wäl derom ännu ingen annan eller eller vidare quastion warit än den Stadzfiscalen Wenngren uti berörde dess Memorial andragit; Icke dess mindre och som 1617 åhrs Kongll. Handelsordinantie uti dess 19 paragraf samt nya lagen uti den af Hr Envoyen åberopade 2 paragraf 5 Cap: ärfda Balken, tilläggier Cronan eller Staden såsom dess Rättsinnehafware, den förre en tredie- och den senare en siettepart af den ägendom, som af främmande ärfwes och utur Riket föres; Warandes oss wäl en Convention eller Tractat emellan Cronan Swerige och Hans Maijt af Stora Britannien såsom Churfurste utaf Hannover, men ingen sådan Cronone Swerige och Engeland emellan oss bekant, som derutinnan någon ändring gör sedan den åhr 1720 högbemelte Rijken emellan sluten och af Hr Envoyen äfwen åberopade, redan i förledit åhr lærer wara till ända, altså och som framledne Engelske HandelsCommissarien Maisters öfwer 40 åhrs tid warit här i staden ständigt boendes, och således den ägendom, som efter honom i löst och fast till större delen under den tiden sig förwärfwat, om icke iust såsom Borgare, som han aldrig begiert blifwa, dock likwäl genom tilåten handel anseenlige Commissioner och Capitalers utlånande på Ränta; Ty underställe Edre Excellencers samt Höglöfl Kongl Cantzlie och Commercie Collegernes höga ompröfwande, wij aldraödmiukast, om icke Inventeringen uti sterbhuset bör gå för sig och denne stad af den ägendom, som utföres, niuta någon andehl hälst som sådant så wäl i Stockholm som här och annorstädes tillforne warit practiqabelt; Förblifandes i öfrigt med alt uptänckelig veneration och högaktning p.p.

Aron N. Holst Johan Swedmark

Kil. Schwartz Johan P. Paulin

Jacob Bratt H Coopman M. G. Klingh

And H. Busk C Bagge S Rosenbusch

Joh. Ahlström /

Sirenius”

Göteborgs stadsarkiv Ba:45 186

“Till Herr JustitieCantzleren Cederholm angående afledne Engelske Commissarien Maisters Effterlemnade Egendom

Göteborg d 10 de Julij 1740

Sedan Kongl Majjts och Riksens Höglofl. Cantzler och Commerce Collegier genom Bref under d. 13de Aprilis förledet åhr höggunstigast behagat lämna denna Magistrat Dehl af det påstående och föreställning, som Kongl Stor Britanniete Extraordinarie Envoyen och Ministre Renepontentiarier Hr Fink hos Hans Kongl Majjt emot oss giordt, deruti bestående som skulle wij hafwa påstått att den härstädes afledne Engelske Commissarien Henric Maisters qwarlåtenskap i löst och fast måtte försäglas, inventeras och seqvesteras, och att ej allenast des BroderSon och arfwinge Wilhelm Maisters intet måtte begifwa sig härifrån till Stockholm, innan han fullgiort, hwad Hr Envoyen förmenar honom ej wara förbunden till, och det öfrige kortare tid än Sweriges lag kräfwer, utan ock att tredjedelen af denna qwarlåtenskap bör staden tillfalla, hafwer Magistraten wäl straxt derefter d 24 i samma Månad, uppå högbem-te Kongl Collegiers gifne befallning, sig deröfwer således förklarar och den hemställan den bredewid giort, som närlagde afskrift med de derhos fölgde Bijlagor Lit A. utwijsar. Men som Magistraten sedermera ingen underrättelse erhållit om ock huru wida Hans Kongl. Majjt sig öfwer detta måhlet i nåder behagat utlåta och stadzfiscalen Wälbetrodde Swen Wenngren in för Protocollet giort den erindran eller Embetspåstående, som af Lit B tillseende är, altså att som wij ej understår oss, så länge måhlet under Kongl Majjts höga afgjörande beror, att lägga handen wid detta Fiscalens påstående, ehuru angeläget det än säijes wara, föränlåtas wij härigenom att wända oss till Högwällborne Hr Justitie Cantzleren ödmiukel. anhållandes det tächtes Högwällborne Herr N. N. å dess höga Embetes wägnar, så föränstalta, att der ährendet Hans Kongl Majjt afgjort, oss af siälfwa utslaget måtte lämnas behörig dehl till vår underdånigste efterrätte (Ise), eller ock, om det ej wore skedt, måhlet i den händelsen blifwa föredragit och till ett nådigt slut befordrat.

Magistraten gör sig i ödmiukhet så mycket mera försäkrad om Högwällborne Herr N. N. höggunstiga handräckning och interposition i detta måhlet, som Kongl. Majjts och Stadens höga Rätt och Intresse derunder verserar, med all wördnad oaflåtel förblifwandes p.p.p

A. H. Holst Joh. Swedmarck K. Schwartz J. P. Paulin

J. Bratt H. Coopman And. H. Busck /Sirenius”

1745 Handelsman Hr Vincent Beckman

1747 Axel B Sparre

1755 Fru Hovmarskalkinnan och Grevinnan Sparre

1764 den 13.2. Vålborna Fru Grevinnan och Hovmästarinnan Sara Christina Sparre hade den 6.6.1763 (i närvaro av handelsman Anders Wiebe och mäklaren Johan Hindric Ölsch) för 26 000

d smt sålt dess i hörnet vid Lilla Torget och Stora hamnegatan mellan Ostindiska Kompaniets magasin i söder och handelsman Peter Samuelsson Bagges å västra sidan belägna stenhus och gård med allt väggfast inrede, uthus, skjul och bodar till Direktören Herr Nicolaus Sahlgren. 30-penning betald den 11.2.1764 med 866 daler 21 1/3 öre smt 1 uppbud.

1775 Kanslirådet Claes Alströmer

1785 dito

1787: dess kreditorers hus

1790: Baron Alströmers kreditorers hus

Auktion 1791 d 17/5 G A K V:50

Herrar Sahlgren o Alströmers stenhus No 50 vid Lilla Torget av 3ne Våningar, bestående af 22 i gott stånd varande nyligen wälförsedde Wåningsrum, utan Domestique rum, kök, Brygghus med innemurad Kopparbryggkettel och Bodar, 4 st Kiällare, stal för 8 st hästar, hörnrum, Wagnsremisser och andre nödige uthus, samt bakgård åt Otterhällsgatan, hwars åbyggnad likwäl kommer at indragas och förminskas efter Charta. Huset är uti Brandt cassan försäkrad år 1785 på 12 år till RB 10 000 sp.

(år 1853 färdigställdes här det av A. W. Edelsvärd ritade stenhuset, ägt av den kände handelsmannen Olof Wijk)

Pres Macklier 1678–81

Johan Macklier fick redan 1672 preliminärt löfte och året därpå skriftligt kungabrev att erhålla nästa vacanta presidentbefattning. Tillfälle yppade sig först vid pres Gripenklos bortgång. Regeringen hade hänvisat till dels såväl de goda kvaliteter, som Macklier ”förvärfvat sig igenom studier och peregrinationer” men också till svärfaderns Johan Gordons och fadern Hans Mackliers förtjänster. Men borgerskapet och magistraten hade önskat att få mera inflytande över tillsättandet. När därför magistraten på en allmän rådstuga den 21.4.1676 kungjorde sitt beslut att följa den kungliga rekommendationen opponerade sig Anders Hansson på samtliga borgerskapets vägnar och begärde att ”den måtte Justitien anförtrodd blifwa, som har rum tid varit i tjänsten”. Hans ord blev dock utan verkan.

Omkring 1682 gjorde pres Johan Macklier ett försök att av befallningsmannen Jürgen Clausson köpa Adolf Tacks gamla gård. Han vann också rätten till den av hovrätten men förlorade den tydligen i högre instans. Han kom därför att även i fortsättningen vara hyresman. Ett tag var han liksom brodern kommandanten Gustaf Macklier hyresgäst i kungshuset, sedan disponerade han fyra rum i rådhusets nedersta våning för 100 rdr men blev husvill genom rådhusets brand 1690. Då fick han konungens medgivande att övertaga landshövdingens lägenhet i kungshuset tills vidare, varför landshövdingen fick flytta till rådman Henrik Eilkings hus. – Pres Johan Macklier avled den 15.4.1676.

Biskop Mag Daniel Walerius 1679–81

Petter Diekman besökare 1681

